

Η ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΤΗΣ

ΠΡΩΙΜΗΣ ΓΗΣ

Isabel Greenberg

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΦΩΤΕΙΝΗ ΧΑΝΤΖΙΑΡΑ

αλεξάνδρεια

ΜΕΤΑΙΧΜΙΘ

ΑΓΑΠΗ ΣΕ ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΨΥΧΡΟ ΚΛΙΜΑ

Όταν ο Βόρειος άντρας και η γυναίκα του Νότιου Πόλου έκαναν πρώτη φορά κουτί με τα κανό τους στην παγωμένη θάλασσα του Νότιου Πόλου, κατάλαβαν και οι δύο ακαριαία πως ήταν αδερφές ψυχές.

Γι' αυτό και δεν είχαν την παραμικρή ιδέα πόσο παράξενα και παράλογα θα αντιδρούσε το μαγνητικό πεδίο της Πρώιμης Γης.

Ήταν ο πρώτος Βόρειος που κατάφερε να κάνει τον περίπλοκο της Πρώιμης Γης και να φτάσει στις ακτές του Νότιου Πόλου.

Αν γνώριζαν τις δυσκολίες που αργότερα θα έπρεπε να αντιμετωπίσουν, ίσως να μην είχαν βιαστεί τόσο να ερωτευτούν.

Ίσως όμως να ήταν αναπόφευκτο. Πείτε το όπως θέλετε, μοίρα, κάρμα, θέλημα των Θεών... ήταν γραφτό να συμβεί. Εξάλλου, μέσα σε όλη την απεραντοσύνη του Σύμπαντος είχαν βρεθεί μαζί.

Ήταν σαν η αδιαφιλονίκητη δύναμη της αγάτης τους να ωχριούσε μπροστά στην παράξενη μαγνητική δύναμη που τους εμπόδιζε να βρεθούν σε απόσταση μικρότερη από μισό μέτρο.

Αυτό είναι πολύ παράξενο.

Ούτε κι ο σοφός Σαμάνος των Σου-ιτς (των κατοίκων του Νότιου Πόλου) μπορούσε να το εξηγήσει.

Είμαι πάρα πολύ μπερδεμένος. Δεν βγάζει νόημα.

Μα αγαπιόμαστε. Τι μπορούμε να κάνουμε;

Εσείς οι δύο είστε από αντίθετους πόλους. Επομένως, σύμφωνα με τους νόμους της φυσικής, θα έπρεπε να έλκεστε μεταξύ σας. Κι όμως δεν μπορείτε ούτε να αγγιχτείτε.

ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ!

Δεν είμαστε αντίθετα.

Είμαστε τα δύο μισά ενός όλου.

Σωστά, περίεργο δεν είναι; Είστε τα δύο άκρα και ταυτόχρονα το ένα και το αυτό.

Δεν είναι να απορεί κανείς που έχετε αναστατώσει το μαγνητικό πεδίο.

Αυτό όμως ήταν αδύνατο. Έτσι φιλούσαν κομματάκια χαρτί και τα φυσούσαν ο ένας στον άλλον. (Σύμφωνα με πολλούς ιστορικούς, αυτή ήταν η πρώτη καταγεγραμμένη περίπτωση που κάποιος έστειλε φιλί από μακριά.) Όπως οι περισσότεροι νεόνυμφοι, ήθελαν να φιλιούνται όλη την ώρα, κι εκείνα τα πρώτα χρόνια, οι ουρανοί του Νότιου Πόλου γέμισαν από εκατοντάδες χιλιάδες χάρτινα φιλιά, που μπερδεύονταν με τις χιονονιφάδες καθώς τα παράσερναν οι παγωμένοι άνεμοι.

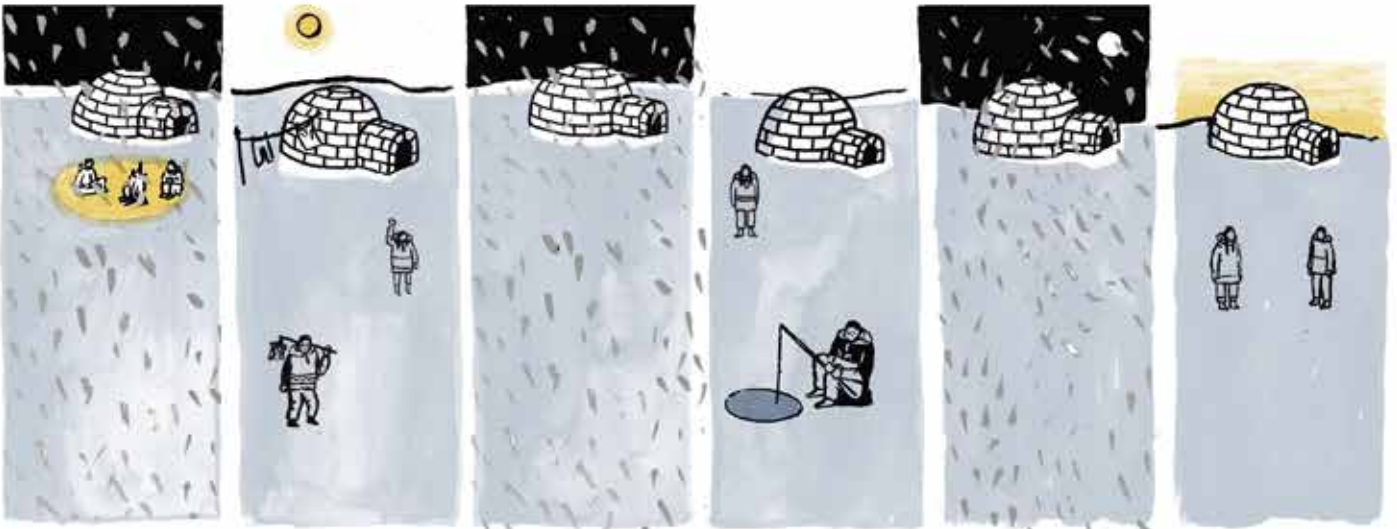

Όλα αυτά ήταν πολύ ωραία, υπήρχε όμως μόνο ένας τρόπος για να νιώσουν πραγματικά τη ζεστασιά ο ένας του άλλου.

Κάθε πρωί σηκώνοντουσαν και άλλαζαν μεριά στο κρεβάτι. Έτσι μπορούσαν να ακουμπήσουν το κεφάλι τους στο μαξιλάρι όπου πριν φώλιαζε το κεφάλι του άλλου. Και για πολύ λίγο, πριν τα μαξιλάρια κρυώσουν και χαθεί η ζεστασιά, ήταν σαν να βρίσκονταν αγκαλιασμένοι.

Οι μέρες έγιναν βδομάδες, και οι βδομάδες έγιναν χρόνια, όμως το μαγνητικό πεδίο δεν υποχωρούσε. Κοιτάζονταν στα μάτια για ώρες. Ωστόσο, ακόμη δεν μπορούσαν να αγγίξουν ούτε τα ακροδάχτυλά τους.

Κι έτσι, καθ' όλη τη διάρκεια της βαθιάς νύχτας του χειμώνα στον Νότιο Πόλο, έλεγαν ιστορίες μεταξύ τους. Όλες εκείνες τις ατελείωτες, ζάστερες, φωτεινές νύχτες, καθόντουσαν κι αφηγούνταν ιστορίες.

Ποια ιστορία να πω σήμερα;

Πες μου τη δική σου ιστορία. Για το πώς έφτασες εδώ και πώς συναντηθήκαμε.

Πάλι; Αλήθεια τώρα; Εντάξει, λοιπόν. Αλλά θα τη διηγηθώ ολόκληρη, από την αρχή.

Θα ξεκινήσω με την ιστορία των Τριών Αδερφών από το Νησί του Καλοκαιριού.

Μέρος Το Πρώτο:

Η

ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΔΕΡΦΕΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

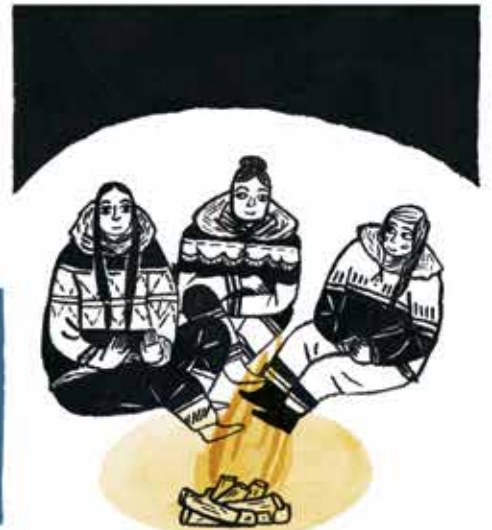
Στην καρδιά της γης του Βορρά, το χιόνι και ο πάγος δεν λιώνουν ποτέ. Αν κατευθυνθούμε όμως νοτιότερα, θα βρεθούμε στο Νησί του Καλοκαιριού. Εκεί η θερμοκρασία είναι αρκετά υψηλή ώστε να μεγαλώνουν τα δέντρα. Τον χειμώνα, έτσι όπως γέρνουν από το βάρος του χιονιού, μοιάζουν με δάσος από παππούδες· το καλοκαίρι όμως, στέκονται στητά.

Το Νησί του Καλοκαιριού είναι ένα μέρος με δάση από ψηλά έλατα και ατελείωτη τούνδρα, έναν καθάριο απέραντο ουρανό και σκούρες παγωμένες λίμνες. Οι λίμνες αυτές, βαθιές και μπλε και λείες σαν καθρέφτες, αντικατοπτρίζουν τον ουρανό τόσο πιστά, που αν κανείς προσπαθήσει να κοιτάξει ως τον βυθό, θα τον πιάσει ίλιγγος.

Η μεγαλύτερη λίμνη βρίσκεται στο κέντρο του νησιού και κάθε άνοιξη οι παγετώνες λιώνουν και, αφού πρώτα διασχίσουν τις κοιλάδες, καταλήγουν εκεί. Λέγεται Λίμνη του Ουρανού και στις όχθες της υπάρχει ένα χωριό όπου ζουν τρεις αδερφές.

Τα ονόματά τους δεν είναι και τόσο εύκολο να τα μεταφράσει κανείς, αλλά πάνω κάτω θα μπορούσαν να ονομάζονται Φτερούγα-Του-Γλάρου, Καλαμιά-Του-Ποταμού και Πρώτη-Νιφάδα. Αγατιόντουσαν πάρα πολύ, όπως όλα τα αδέρφια, και ήταν πολύ ανταγωνιστικές μεταξύ τους, επίσης όπως όλα τα αδέρφια.

Μια μέρα οι τρεις αδερφές περπατούσαν στην όχθη της Λίμνης του Ουρανού.

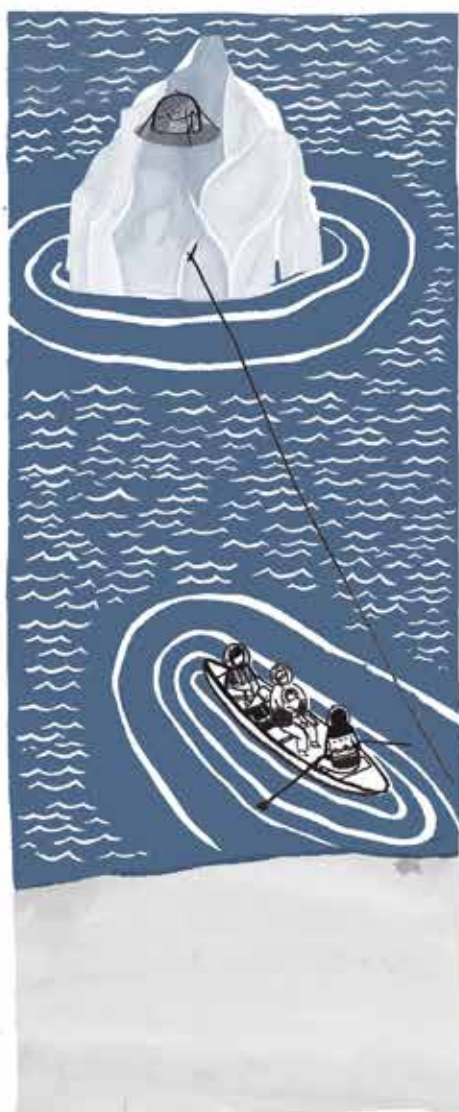
Μην ξέροντας τι να κάνουν, πήραν το μωρό στο στίτι με σκοπό να το κρατήσουν μέχρι να βρουν ποιανού ήταν και να του το επιστρέψουν. Όμως, παρόλο που διέδωσαν τα νέα με τους περιπλανώμενους παραμυθάδες, τους έμπορους και τους νομάδες βοσκούς, κανείς δεν χύρεψε το παιδί. Ήταν πράγματι ένα μυστήριο. Είχε έρθει από το πουθενά, και τώρα είχε γίνει μέρος της ζωής τους.

Σταδιακά δένονταν όλο και περισσότερο με το μικρό αγόρι, και σύντομα οι ανταγωνιστικές αδερφές άρχισαν να μαλώνουν για το ποια το αγαπούσε περισσότερο και ποια θα το μεγάλωνε σαν δικό της παιδί...

Οι καβγάδες τους δεν είχαν τελειωμό και δεν μπορούσαν να βρουν τρόπο να συμφωνήσουν. Έτσι πήραν το αγοράκι και πήγαν να δουν τον Γιατρό. Ο Γιατρός ζούσε στην άλλη πλευρά του Νησιού του Καλοκαιριού, πάνω σε ένα παγόβουνο, και οι Βόρειοι ζητούσαν τη βοήθεια του για καθετί σημαντικό.

Ευχαριστώ τον Dan Berry που μετέτρεψε τα γράμματά μου σε γραμματοσειρά, και τους Pete Dungey και Miles Gould της Oak που σχεδίασαν το εξώφυλλο. Ευχαριστώ όλους στην Jonathan Cape, και λίγο παραπάνω τους Dan Franklin και Neil Bradford. Ευχαριστώ επίσης τις Laura Tisdell, Kristin Cochrane, Katharina Dittes και τον Seth Fishman. Ευχαριστώ τον Simon Trewin της WME που έκανε αυτό το βιβλίο πραγματικότητα. Και El, Em, RJV, σας ευχαριστώ που ήσασταν πάντα στην άλλη άκρη της τηλεφωνικής γραμμής. Κυρίως όμως θέλω να πω ένα ευχαριστώ σε εσάς, Μαμά, Μπαμπιά και Im.

Η ιστορία «Ο χαρτογράφος της Μπαβυλώνας» δημοσιεύτηκε αρχικά στο Solipsistic Pop 4. Η ιστορία «Γένεσις» δημοσιεύτηκε αρχικά με τίτλο «Masters of the Universe» στο A Graphic Cosmogony, που εκδόθηκε από τη Nobrow Press.

© Isabel Greenberg, 2013

Αγγλική έκδοση: Jonathan Cape, 2013

© για την ελληνική γλώσσα: Αλεξάνδρεια-Μεταίχμιο, 2024

Πρώτη έκδοση: Δεκέμβριος 2024

ISBN: 978-618-86032-8-8

Μετάφραση: Φωτεινή Χαντζιάρá

Επιμέλεια έκδοσης: Βικτωρία Λέκκα

Διόρθωση τυπογραφικών δοκιμών: Μαρτίνα Ασκητοπούλου

Σελιδοποίηση-προσαρμογή: Ελένη Φραντζή

Κεντρική διάθεση:

Εκδόσεις Αλεξάνδρεια

Κωλέττη 31, 10677 Αθήνα

τηλ. 2103806305

alexandria-publ.gr

Εκδόσεις Μεταίχμιο

Ασκληπιού 18, 10680 Αθήνα

τηλ. 2103647433

Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118, 11472 Αθήνα

τηλ. 2113003580

metaixmio.gr

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του ελληνικού νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως ή άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή ανα-μετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ! ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ!

Είναι ένα επικό έργο μυθοπλασίας που εξιστορεί τις πολλές περιπέτειες ενός μοναχικού παραμυθιά, στον δρόμο της Διαφώτισης και της Αληθινής Αγάπης. Το βιβλίο περιέχει πολλές ιστορίες, μικρές και μεγάλες, που αφορούν κάθε λογής πράγματα: θεούς, τέρατα, τρελούς βασιλιάδες, σοφές γριές καρακάξες, μάγους, σαμάνους, γιατρούς, αδέρφια, συγκρούσεις, μυστήριο, κακή επιστήμη, ακόμα χειρότερη γεωγραφία ~ και είπαμε, δεν είπαμε ήδη για την αληθινή αγάπη;

Ένα απολαυστικό και αξιοθαύμαστο βιβλίο με πολλούς κρυμμένους θησαυρούς. ~ Guaránia

Ένα διασκεδαστικό, γλυκό βιβλίο που διαβάζεται εύκολα και σαν παραμύθι. ~ Glasgow Sunday Herald

Οι ιστορίες δένουν αρμονικά η μία με την άλλη. Η Greenberg ξέρει πώς να παίζει με τους μύθους του κόσμου μας. ~ Financial Times

